

לחטא באופן הזה, לעולם לא תהיה לו כפרה בקרבן יחיד.

ומנין לנו שהשעיר החיצון בא לכפר על טומאת מקדש וקדשיו, והרי כפרה זאת נאמרה רק בשעיר הפנימי? — משום שנאמר בשעיר החיצון [במדבר כט] "ושעיר אחד חטאת, מלבד חטאת הכיפורים". הקיש הכתוב את השעיר החיצון לפנימי, ללמדך על מה שזה מכפר, זה מכפר! ומההיקש הזה יש גם ללמוד — מה השעיר הפנימי, אין מכפר אלא על דבר שיש בה, לפחות, ידיעה אחת [בתחילה]. אף השעיר החיצון אין מכפר אלא על דבר שיש בה, לפחות ידיעה אחת, [אלא שידעה זאת צריכה להיות בסוף]!

ג. אבל, על טומאה שאין בה ידיעה לא בתחילה ולא בסוף, שלא נודע לו מעולם על טומאתו, לא לפני החטא ולא לאחריו, אין הוא מתכפר בשעירי יום הכיפורים, אלא שעירי הרגלים, ושעירי ראשי הודשים, מכפרים עליו — דברי רבי יהודה.

רבי שמעון אומר: שעירי הרגלים מכפרין, רק הם בלבד מכפרים על טמא שאכל בשר קודש או נכנס למקדש. אבל לא שעירי ראשי הודשים, שאינם באים לצורך הכפרה הזאת. ועל מה שעירי ראשי הודשים מכפרין

ותחילה מבארת המשנה את דעתו של רבי יהודה:

א. אם יש בה בטומאה ידיעה בתחילה, שלפני שחטא ידע שהוא טמא, ולאחר מכן נשכחה ונעלמה ממנו ידיעת הטומאה, ואכל בשר קודש או נכנס למקדש, ואין בה ידיעה בסוף, שלא נזכר בטומאתו, ולפיכך לא נודע לו שחטא, והרי הוא זקוק לכפרה שתגן עליו מהעונש — דמו של שעיר יום הכיפורים הנעשה בפנים [שהכהן הגדול מזה אותו לפני ולפנים בבית קודש הקדשים, ובהיכל ממול לפרוכת], ובצירוף כפרת עיצומו של יום הכיפורים, תולה לו להגן עליו מהיסורים,⁽³⁾ עד שיודע לו מחטאו, ויביא קרבן חטאת יחיד, בעולה וביורד.

ב. ואם אין בה, בטומאה, ידיעה בתחילה, שלא ידע כלל שנטמא לפני החטא, שאז אינו חייב ואינו מתכפר בקרבן יחיד [שהרי חסר אחד משלשת התנאים לחיוב קרבן יחיד — ידיעה בתחילה!] אבל יש בה ידיעה בסוף, שלאחר שאכל את בשר הקודש או נכנס למקדש נודע לו שהיה טמא באותה שעה — דמו של שעיר יום הכיפורים הנעשה בחוץ [והוא השעיר הבא בתור קרבן מוסף של יום הכיפורים], שמתן דמו הוא על מזבח החיצון, ובצירוף כפרת עיצומו של יום הכיפורים, מכפר עליו לגמרי, שהרי

בחטאו, צריך את יום הכיפורים והשעיר הנעשה בפנים כדי שיתלו לו, להגין עליו מהיסורים, אף על פי שאינו יודע מחטאו, ואינו חייב עתה להביא קרבן חטאת יחיד, כיון שכל השוגגין צריכים כפרה לכשיודע להם מהחטא, מוכח שקודם ידיעה, ענושים הם!

הכנסה או הוצאה, ומדוע מנה אותם התנא כל אחד לחוד? והביאו התוס' בשם רבינו תם, שהיות ומלאכת הוצאה נחשבת ל"מלאכה גרועה", שאין בה כל עשיה בחפץ עצמו מלבד שינוי מקומו, לכן צריך להזכיר כל פרט בחיובה.

3. רש"י מבאר, כי אדם שחטא ואין לו ידיעה